

Det er Regjeringens allerede tidligere udtalte Program, hvorom der her forhandles. Det modsatte Standpunkt, som jeg haaber nu gjentagende vil blive indtaget fra Flertallets Side her i Salen, tror jeg er af den Betsfassenhed, at det vel vil kunne forsvares ogsaa under de Forhandlinger, som maatte blive førte derom paa et andet Sted.

Thomsen: Den ærede Ordfører for Flertallet har i dette Døielik kortelig angivet de Betragtninger, som Flertallet har anstillet overfor det foreliggende Lovforslag. Han har kunnet indtage det Standpunkt, kortelig at referere sig til de Udtalelser, der fremkom ifjor, fordi han repræsenterer et Flertal, hvis Forslag ifjor bleve vedtagne her i Thinget. For Mindretallets Vedkommende stiller Sagen sig for saa vidt noget anderledes, og det høie Thing vil derfor maatte finde det naturligt, at jeg, der skal have den Ære at udtale Mindretallets Anskuelse, anser det for rigtigst saavel for selve Sagens Skyld, som ogsaa fordi Mindretallet staar overfor et Lovforslag, der ikke har foreligget før nærmere at begrunde den Opfattelse af Sagen, hvortil Mindretallet er kommet, og som, hvad det høie Thing vil have set af Betænkningen, i det Væsentlige gaar ud paa at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, om end med mindre Ændringer deri. Det vil erindres, at de Forhandlinger om Befæstningsagen, som ifjor afluttedes, ikke endte med noget Resultat, der kom til at foreligge i en endelig Bevillingsform; men det maa dog vistnok erkjendes, at der var to andre Resultater, som fremgik af Forhandlingerne her i Thinget, sidet der var to Punkter, med Hensyn til hvilke der her opnaaedes en fuldstændig Enighed. Det ene Punkt var det, at det fra alle Sider blev erkjendt, at det utvivlsomt var nødvendigt, at der maatte anvendes større Midler til Forsvarsvæsenets overordentlige Fremme. Den daværende Regjering fremsatte et Forslag om en Bevilling paa omtrent 21 Millioner Kroner, og Udvalgets Mindretal sluttede sig helt til dette Regjeringsforslag. Udvalgets Flertal indtog derimod pludselig den Stilling, at det vendte sig til Regjeringen med en Udtalelse om, at det, den havde foreslaaet, var for lidt, og det høid endog en større Sum til Forsvarets overordentlige Fremme, nemlig 30 Millioner Kroner, et Beløb, med Hensyn til hvilket det hverken kan eller bør skjules, at det gaar dermed som med alle andre Beløb, der foreløbig komme frem, at der altid er andre, som skulle sig bagved. Disse 30 Millioner Kroner, som den Gang af Flertallet bleve anbefalede, anvendte til overordentlige Forsvarsforanstaltninger, vare nemlig kun tilstrækkelige til en delvis Gjenemførelse af en Plan, af hvilken der med Nødvendighed maatte resultere andre større Foranstaltninger, som ogsaa vilde foranledige store Udgifter. Jeg kunde ogsaa meget godt nævne et stort Tal, hvis det var

min Hensigt ved store Tal at affrække fra Foranstaltningerne, men jeg skal ikke her komme ind paa at nævne noget Beløb. Jeg skal her leilighedsvis sige, at det er utvivlsomt, at der bagved det nævnte Beløb skulle sig andre store Beløb. — Der var et andet Punkt, om hvilket der ogsaa blev opnaaet Enighed her i Folkethinget, idet dette forlangte, at Regjeringen, naar den vilde stille Krav paa extraordinære Forsvarsforanstaltninger, skulle forelægge Thinget den Plan, efter hvilken den overhovedet ønskede, at Forsvaret skulle ledes. Saavel Flertallet som Mindretallet i Thinget sluttede sig i dette Punkt til den bestemte Opfattelse, at den Plan, som burde lægges til Grund, var den, som nærmest knyttede de overordentlige Forsvarsforanstaltninger til det Krigsalternativ, hvorved vi maatte kæmpe under de ugunstigste Forhold, og hvorved den sørgelige Nødvendighed forelaa, at vi maatte anvende en koncentreret Kampmaade. Saaledes endte Forhandlingerne ifjor, og iaar begynde de netop paa det Stadium, hvor de slap ifjor. De to Punkter, hvorom Folkethinget den Gang var enigt, møde vi strax ved Begyndelsen af Regjeringens Forslag. Regjeringen forlanger iaar et større Beløb, et Beløb af omtrent samme Størrelse som det, Flertallet ifjor anbefalede, og Regjeringen udtaler i Motiverne til Forslaget, at den Plan, som den finder maa lægges til Grund for Forsvaret, netop er den, som ifjor maatte siges at have fundet Folkethingets Godkjendelse. Ligeover herfor har Sagen stillet sig saaledes for Mindretallet, at det, hvorved man mest kunde gavne Sagen og Landet, var ved at gjøre, hvad der overhovedet kunde gøres, for at man nu dog endelig en Gang kunde komme til at gjøre i det Mindste et lille Skridt fremad paa den Bane, vi Alle anerkjende som nødvendig, og Mindretallet har derfor troet, at det Første, det havde at gjøre, var at skride til en grundig, nøiagtig og alvorlig Undersøgelse af, hvorvidt de enkelte Foranstaltninger, som ere foreslaaede af Regjeringen, i Virkeligheden ogsaa gaa ind som et hensigtsmæssigt og naturligt Led i den Forsvarsplan, vi Alle have været enige om at godkjende. — Jeg skal nu gaa over til nærmere at berøre de enkelte Foranstaltninger, som ere foreslaaede af Regjeringen. De falde, som det vil erindres, i to Grupper, nemlig i saadanne, som nærmest sigte til en Forstærkelse og Udvidelse af bestaaende Institutioner, og i saadanne, om hvilke det maa siges, at de egentlig ere helt nye Foranstaltninger. Den første Gruppe, nemlig Forstærkning og Udvidelse af bestaaende Foranstaltninger, omfatter Bevillinger til Flaaden og til Søbefæstningen. For Flaadens Vedkommende ere vi i det heldige Forhold — her er det lyse Punkt i alle disse Forhandlinger — at Alle i Virkeligheden ere enige om, at en saadan Bevilling bør gives. Regjeringen forlanger hertil en Sum af ca. 11 Millioner Kroner; Flertallet i Udvalget